

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: **ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ**

Τόπος: **ΑΘΗΝΑ**

Αριθ. Απόφασης: **2399**

Ετος: **2005**

Όροι θησαυρού: ΡΥΠΑΝΣΗ (ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ) ΑΜΕΛΕΙΑ (ΠΟΙΝ)

Περίληψη

Έλλειψη νόμιμης βάσης - ρύπανση - αμέλεια - αμέλεια άνευ συνείδησης -. Αναίρεείται για έλλειψη νόμιμης βάσης η προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος για ρύπανση θαλάσσιας περιοχής, γιατί δεν προσδιορίζεται σε αυτήν ποιο από τα δυο είδη αμέλειας συντρέχει, ευσυνείδητη ή μη συνειδητή.

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 2399/2005

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ε΄ ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Κωνσταντίνο Βαρδαβάκη, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη, Γεώργιο Ναυπλιώτη, Δημήτριο Κιτρίδη, Αθανάσιο Μπρίλλη και Αιμιλία Λίτινα-Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 4 Νοεμβρίου 2005 με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ελευθέριου Βορτσέλα, (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Πελαγίας Λόζιου, για να δικάσει

την αίτηση του αναιρεσείοντος - κατηγορουμένου: Κ. Ε. του Γ., κατοίκου Ληξουρίου Κεφαλονιάς, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Παναγιώτη Τσιλιμιδό, για αναίρεση της υπ' αριθμ. 396/2004 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πατρών.

Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πατρών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων-κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 10 Μαΐου 2004 αίτησή του αναίρεσεως, που καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 938/2004.

Α φ ο ύ ά κ ο υ σ ε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσείοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότείνει να γίνει δεκτή η προκείμενη αίτηση αναίρεσεως.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 1 εδ. ιδ' του ν. 743/1977 «περί προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ Α' 319) οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν, ως ειδικές, κατά το άρθρο 32 παρ. 1 του ΝΔ 1650/1986, «ρύπανση είναι η παρουσία στη θάλασσα κάθε ουσίας, η οποία αλλοιώνει την φυσική κατάσταση του θαλασσινού νερού ή το καθιστά επιβλαβές στην υγεία του ανθρώπου ή την πανίδα και του θαλασσινού νερού ή το καθιστά επιβλαβές στην υγεία του ανθρώπου ή την πανίδα και χλωρίδα του βυθού κατά δε το άρθρο 13 παρ. 1 α' περίπτωση 11 « οι εξ αμελείας γενόμενος υπαίτιος σοβαρής ρύπανσης τιμωρείται με φυλάκιση».

Εξάλλου κατά τη διάταξη του άρθρου 28 του ΠΚ από αμέλεια πράττει όποιος από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλλει, είτε δεν πρόβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής η αμέλεια διακρίνεται σε ασυνείδητη, κατά την οποία ο δράστης από έλλειψη της προσήκουσας προσοχής δεν προβλέπει το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του και σε ενσυνείδητη, κατά την οποία προβλέπει ότι από τη συμπεριφορά

του μπορεί να επέλθει αξιόποιο αποτέλεσμα, πιστεύει όμως ότι θα το αποφύγει. Ενόψει της ανωτέρω διακρίσεως το δικαστήριο της ουσίας, όταν απαγγέλλει καταδίκη για έγκλημα που τελέστηκε από αμέλεια, πρέπει να εκθέτει στην απόφασή του με σαφήνεια πιο από τα άνω δυο είδη αμελείας διακριβώθηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση γιατί με την παραδοχή και των δυο ειδών ή με τη διαζευκτική παραδοχή τους δημιουργείται ασάφεια και αντίφαση, η οποία καθιστά ανέφικτο τον έλεγχο της ορθής ή μη εφαρμογής της ουσιαστικής ποινικής διατάξεως του άρθρου 28 του ΠΚ και ιδρύει λόγο αναιρέσεως της αποφάσεως για έλλειψη νόμιμης βάσεως, με το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε του ΚΠΔ.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πατρών, που δίκασε κατ' έφεση, ο ήδη αναιρεσείων κατηγορούμενος κηρύχθηκε ένοχος εξ αμελείας παράβασης του Ν. 743/1999 «περί προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος διαλαμβάνοντας στο σκεπτικό της την εξής αιτιολογία: «Στις 4-2-1998 και τις απογευματινές ώρες, κατόπιν ανωνύμων καταγγελιών πολιτών στο Λιμεναρχείο Ληξουρίου, άνδρες του Λιμενικού Σώματος μετέβησαν στην ξενοδοχειακή μονάδα «Κεφαλονιά Παλλάς» την οποία εκμεταλλεύεται η ανώνυμη εταιρεία «Αφοι Ε. Α.Ε.Τ.Ε.», της οποίας ο κατηγορούμενος είναι πρόεδρος του Δ.Σ., και ενώ το ξενοδοχείο δεν λειτουργούσε και διαπίστωσαν ότι στη θαλάσσια περιοχή πλησίον του ξενοδοχείου υπήρχαν βορθολύματα, τα οποία ρύπαναν σοβαρά τη θάλασσα και αλλοίωναν την φυσική κατάσταση του θαλασσίου ύδατος. Η ρύπανση αυτή οφείλεται σε αμέλεια του αναιρεσείοντος, ο οποίος δεν μερίμνησε ως ώφειλε, ώστε τα υπάρχοντα στον βιολογικό καθαρισμό απόβλητα του ξενοδοχείου να μην διαφύγουν από τις δεξαμενές του καθαρισμού και να καταλήγουν στην θάλασσα, με αποτέλεσμα, συνεπεία έντονης κατ' εκείνες τις ημέρες κακοκαιρίας με βροχή και σφοδρό αέρα, λόγω της εισόδου ομβρίων υδάτων στο βιολογικό καθαρισμό να υπερχειλήσουν οι δεξαμενές και τα απόβλητα να βρεθούν στη θάλασσα μέσα από σωλήνα ομβρίων υδάτων. Στο διατακτικό αυτή διαλαμβανόταν ότι «ο κατηγορούμενος, με την ιδιότητα του Προέδρου του ΔΣ και Διευθύνοντος Συμβούλου προκάλεσε ρύπανση στην θαλάσσια περιοχή Ξ. Κεφαλληνίας την 4-2-1998 και περί ώρα 17.00 με βορθολύματα τα οποία έρριπτε από την επιχείρησή του (Ξενοδοχείο ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ ΠΑΛΛΑΣ) σε παρακείμενο υπόνομο και ενώ τα διοχέτευε στην ανωτέρω θαλάσσια περιοχή προκαλώντας έτσι σοβαρά ρύπανση στη θάλασσα με την παρουσία σ' αυτήν των ανωτέρω απορριμάτων».

Έτσι, όμως στην προσβαλλόμενη απόφαση, εκτός από την ασάφεια που δημιουργεί η αντίφαση που υπάρχει μεταξύ του αιτιολογικού και διατακτικού, αφού στο μεν αιτιολογικό η αμελής συμπεριφορά του κατηγορουμένου που προκάλεσε τη σοβαρή ρύπανση της ως άνω θαλάσσιας περιοχής συνίστατο στην παράλειψη της λήψης μέτρων προς αποφυγή διαφυγής, με οποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες, των στο βιολογικό καθαρισμό υπαρχόντων αποβλήτων του ξενοδοχείου στη θάλασσα μέσα από σωλήνα ομβρίων υδάτων και στο δε διατακτικό αναφέρεται ότι προκάλεσε αυτή (σοβαρή ρύπανση) θετική ενέργεια αυτού (ρίψη βορθολυμάτων σε παρακείμενο υπόνομο και από εκεί διοχέτευση και στην ανωτέρω θαλάσσια περιοχή), δεν προσδιορίζεται σ' αυτή (προσβαλλόμενη απόφαση) ποιο από τα δυο είδη αμελείας δέχεται το Εφετείο ότι συντρέχει στην συγκεκριμένη περίπτωση δηλαδή αν συνέτρεχε ευσυνείδητη ή μη συνειδητή αμέλεια, αφού δεν γίνεται ούτε στο σκεπτικό ούτε στο διατακτικό τέτοια διάκριση.

Με τα δεδομένα αυτά δημιουργείται ασάφεια τόσο ως προς το είδος της αμελείας που δέχθηκε το Εφετείο, όσο και ως προς τον τρόπο με το οποίο επήλθε η σοβαρή ρύπανση της ανωτέρω θαλάσσιας περιοχής, η οποία (ασάφεια) καθιστά ανέφικτο τον αναγκαίο έλεγχο για την ορθή ή μη εφαρμογή των ουσιαστικών ποινικών διατάξεων των άρθρων 13 παρ. 1α περιπτ. του Ν. 743/1977 και 28 του ΠΚ και η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση. Επομένως πρέπει, κατά παραδοχή του από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' σχετικού λόγου της αναίρεσης, και παρελκούσης της έρευνας των άλλων λόγων αυτής, ν' ανααιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, και παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο που την εξέδωσε, αφού είναι δυνατή η συγκρότησή του από άλλους δικαστές εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την υπ' αριθμ. 396/2004 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πατρών.

Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, το οποίο θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 2 Δεκεμβρίου 2005. Και Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 5 Δεκεμβρίου 2005.

Πρόεδρος: Κ. ΒΑΡΔΑΒΑΚΗΣ

Εισηγητές: Α. ΛΙΤΙΝΑ - Ε. ΒΟΡΤΣΕΛΑΣ

Λήμματα: Έλλειψη νόμιμης βάσης ,ρύπανση ,αμέλεια ,αμέλεια άνευ συνείδησης

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Δημοσίευση: ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

